

چگونه تشییع حماسی و تاریخی رهبر شهید انقلاب، توهمات دشمنان را بر باد داد

مهر باطل بر محاسبات دشمن

سرمقاله

فراتر از یک مراسم سوگواری تحلیل کرد. این حضور، یک پیام راهبردی داشت، پیامی که هم برای افکار عمومی جهان و هم برای طراحان جنگ قابل فهم بود. میلیون ها انسانی که در این مراسم شرکت کردند، در عمل اعلام کردند که جنایت و ترور نه تنها دشمن را به اهداف خود نمی رساند بلکه همانطور که حضرت امام راحل فرمودند باعث بیدارتر شدن مردم می شود. در واقع، اگر دشمن آغاز جنگ را بر پایه یک محاسبه اجتماعی طراحی کرده بود، تشییع های تاریخی رهبر شهید انقلاب، پایان آن محاسبه را رقم زد. تشییع های پیشوای شهید امت نشان داد که تحلیل دشمن از جامعه ایران، از اساس غلط بوده است. مردمی که قرار بود به خیال خام دشمن، در کنار متجاوز قرار گیرند، به برکت خون امام شهید، پشت نظام اسلامی ایستادند. مردمی که قرار بود از جمهوری اسلامی فاصله بگیرند، با حضور خود از آن حمایت کردند و مردمی که قرار بود از ولایت فقیه عبور کنند، در تشییع رهبر شهیدشان، بار دیگر وفاداری خود را به ایشان و اصل ولایت فقیه نشان دادند و همه اینها به برکت خون شهداست.

این مراسم ها را نباید صرفا آیین بدرقه پیکر مطهر رهبر شهیدمان دانست. تشییع های ده ها میلیون، در حقیقت، بزرگ ترین همه پرسی اجتماعی پس از جنگ بودند؛ همه پرسی ای که نه با صندوق رأی، بلکه با حضور مردم در خیابان ها برگزار شد. میلیون ها ایرانی با حضور خود، پاسخی روشن به همان محاسبه ای دادند که دشمن آمریکایی - صهیونی جنگ را بر پایه آن آغاز کرده بود. دشمن تصور می کرد مردم از ولایت فقیه فاصله گرفته اند، اما میلیون ها نفر برای بدرقه رهبر شهید انقلاب به میدان آمدند. دشمن گمان می کرد پیوند مردم با جمهوری اسلامی گسسته است، اما همان مردم، بزرگ ترین اجتماعات مردمی تاریخ معاصر ایران را در حمایت از همان نظام رقم زدند. دشمن انتظار داشت شهادت رهبر انقلاب، آغاز فروپاشی باشد، اما این شهادت، به صحنه ای برای نمایش وحدت، انسجام و تجدید عهد مردم با آرمان های انقلاب اسلامی و فائده شهید امت تبدیل شد. به همین دلیل، تشییع های تهران، قم و مشهد را باید

اقتصادی و تبلیغات گسترده، آنان را دچار این توهم کرده بود که پیوند میان مردم، ولایت فقیه و جمهوری اسلامی تضعیف شده و با وارد آمدن یک ضربه بزرگ، این پیوند به طور کامل از هم خواهد گسست. اما آنچه در میدان واقعیت رخ داد، درست در نقطه مقابل این محاسبات قرار گرفت. نه ساختار جمهوری اسلامی دچار فروپاشی شد، نه اداره کشور متوقف ماند و نه مردم آن واکنشی را نشان دادند که دشمن انتظارش را داشت. برعکس، با آغاز تجاوز، موجی از همبستگی ملی در سراسر کشور شکل گرفت و اقشار مختلف مردم، با وجود همه تفاوت ها و سلايق، در دفاع از ایران و حمایت از نظام جمهوری اسلامی به میدان آمدند. آنچه دشمن انتظار داشت به شکاف اجتماعی تبدیل شود، به عاملی برای همبستگی بیشتر جامعه ایران بدل شد و همان جنگی که قرار بود پایه های نظام را متزلزل کند، انسجام ملی را تقویت کرد. با این حال، در میان همه جلوه های این همراهی، یک صحنه بیش از همه اهمیت دارد؛ تشییع های تاریخی و ده ها میلیونی رهبر شهید انقلاب اسلامی در تهران، قم و مشهد.

جنگ تحمیلی ۴۰ روزه علیه ایران، تنها یک رویارویی نظامی نبود؛ نبردی بود که بر پایه مجموعه ای از محاسبات سیاسی، امنیتی و اجتماعی طراحی شده بود. آمریکا و صهیونیست ها، پیش از آنکه به قدرت نظامی خود تکیه کنند، به یک تحلیل درباره جامعه ایران تکیه داشتند؛ تحلیلی که ستون اصلی آن، فاصله گرفتن مردم از جمهوری اسلامی و ولایت فقیه بود. بر اساس همین محاسبه، آنان گمان می کردند که با آغاز یک موج گسترده از حملات نظامی، ترور رهبر شهید انقلاب اسلامی و فرماندهان ارشد نظامی، ساختار جمهوری اسلامی در مدت کوتاهی دچار فروپاشی خواهد شد. در نگاه آنان، حذف رأس هرم فرماندهی، با خلأ مدیریتی همراه می شد و این خلأ، زمینه را برای فروپاشی درونی نظام فراهم می کرد. اما مهم تر از همه اینها، محاسبه دشمن درباره مردم ایران بود. تصور آنان این بود که مردم نه تنها انگیزه ای برای دفاع از جمهوری اسلامی ندارند، بلکه در صورت آغاز جنگ، از اقدام متجاوز حمایت خواهند کرد. سال ها جنگ رسانه ای، عملیات روانی، تحریم های

روایت بدرقه آقای شهید ایران

برای آینده

من آدم صبوری نیستم، گرما و شلوغی کلافه ام می کند، در فضاهای بسته نفس کم می آورم. با نوزاد و کودک هم که دیگر جای خود دارد. همه ای این ها را کنار هم گذاشتم و گفتم: نمی توانم بروم وداع تهران. اما این بار، ماندن سخت تر از رفتن بود. هر عکسی که از وداع می دیدم، حسرت امانم را می برید. جان به لب می شدم. با خودم گفتم اگر بچه ها بعداً بپرسند: «ما هم آن روزها آنجا بودیم؟ مصلی رفتیم و تابوت شهدا را دیدیم؟» چه جوابی دارم؟ نصفه شب کوله بستیم و زدیم به جاده. بایک لوکیشن از دوست تهرانی ناشناس، که گفته بود در آن خیابان جای پارک هست. به شلوغی مترو نخوردیم و اتوبوس مصلی درست جلوی پایمان نگه داشت. به برکت نوزاد، همه راه را برایمان باز می شد. خادم های مصلی قربان صدقه اش می رفتند. طفل معصوم من که دوران رهبری آقا را درک نکرده بود ولی دست کم به وداعش رسید. آن ساعت از شب، موکب ها بسته بود و سهم شاممان نان و پنیر داخل ماشین. دختر کم خورد و خوابید. صبح با چشم های براق بهم خیره شد و گفت: «مامان! چقدر دیشب خوش گذشت.» بعد برایم از دیدن، اتوبوس سوار شدن، بلند کردن کالسکه، خنک شدن با مامه پاش و دیدن تابوت سه رنگ شهدا تعریف کرد. و رفت تا این خاطره ی منحصر به فرد را به دوستانش بگوید. شاید روزی هم برای بچه ها و نوه هایش تعریف کند و فاتحه ای برای من بفرستد.

اعظم مؤمنیان

قاب

حضور آیت الله العظمی مکارم شیرازی در مراسم بزرگداشت رهبر شهید انقلاب

مجلس بزرگداشت و یادبود رهبر شهید انقلاب از سوی آیت الله العظمی مکارم شیرازی، از مراجع گرامی، در حرم حضرت معصومه (ع) برگزار شد.

اعتراف

محاصره بی نتیجه دریایی علیه ایران

یکی از اقدامات دونالد ترامپ علیه ایران، اعمال محاصره دریایی با هدف فشار بر ایران و در نهایت وادار کردن ایران به عقب نشینی است. اما حتی صهیونیست ها نیز معتقدند که این راهکار علیه ایران به نتیجه نمی رسد. شبکه صهیونیستی «کان» اعلام کرد که محاصره دریایی علیه ایران به نتیجه نخواهد رسید. در این گزارش آمده است: «ما دیدیم که حتی علی رغم محاصره دریایی علیه ایران، اختلال در صادرات نفت باز هم وجود داشت و قیمت ها افزایش یافت!» محاصره دریایی، برخلاف پیش بینی طراحان آن، بیش از آنکه یک ابزار مؤثر برای تغییر رفتار تهران باشد، به عاملی برای افزایش هزینه های اقتصاد جهانی تبدیل شده است. موقعیت ژئوپلیتیکی ایران در خلیج فارس و اشراف بر تنگه هرمز باعث می شود هرگونه تلاش برای محدود کردن تجارت دریایی تهران، ناگزیر امنیت یکی از مهم ترین شریان های انتقال انرژی جهان را نیز تحت تأثیر قرار دهد. به همین دلیل، حتی اعمال فشارهای گسترده دریایی نیز توانسته صادرات نفت ایران را به طور کامل متوقف کند و در مقابل، موجب افزایش ریسک حمل و نقل، رشد هزینه بیمه کشتی ها و جهش قیمت انرژی شده است. تجربه سال های گذشته نشان داده ایران در برابر فشارهای خارجی، راهکارهای متنوعی برای حفظ تجارت خارجی و صادرات انرژی ایجاد کرده و توانسته بخشی از آثار تحریم ها و محدودیت های دریایی را خنثی کند. محاصره دریایی نه تنها به هدف اعلامی خود، یعنی وادار کردن ایران به عقب نشینی، نمی رسد، بلکه به عاملی برای بی ثباتی بازارهای جهانی و افزایش نگرانی مصرف کنندگان انرژی تبدیل شده است.